

אחד דיני ממונות פרק רביעי סנהדרין לט.

תורה אור

1. מה לכם אתם משלים את המשל הזה על אדמת ישראל לאמר אבותי איבדו בסי ועני הגנים הקהילה יחזקאל י"א ב
2. מאוני צדק אבני צדק איתא צדק וחק צדק ויהיה לכם א"י אלהים אשר הוא אתי אלהים מארץ מצרים:
3. צדק מצרה נחליץ ויבא רשע חתקיה משילי י"ח
4. ויפל יי וישרת חרדה על האדם וישן ויחק אתה מצלעתיו ויסגר כישר חתונה:

הורמין. נקוטרכס גרס קמח בלא אלף ונתמח באלף וד"ס גרים מרובהו בלא אלף בלא קמח הורמין דיו"ן כמו (ד"ב דף ט. וספ.) איפסח הורמין שהו' לשון מן מלת המקום איפסח כמו הורמין דיו"ן כמו הורמין בר לילמח (ד"ב דף עג.)

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

הורמין. נקוטרכס גרס קמח בלא אלף ונתמח באלף וד"ס גרים מרובהו בלא אלף בלא קמח הורמין דיו"ן כמו (ד"ב דף ט. וספ.) איפסח הורמין שהו' לשון מן מלת המקום איפסח כמו הורמין דיו"ן כמו הורמין בר לילמח (ד"ב דף עג.)

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

במאי שבי. הו' לא קשה ליה היאך נעמח דישראל נקראו בניס למקום: הדרן עלך אחד דיני ממונות

- אבות יאכלו בוסר בוסר. משל הוא שרימה ליכנס חברו עליו צמקלות כאל להרוג נתח טוב אמר לו ובשבל אבא אני הכבד ועל שפתו מוטל עץ והחבל ודלי התחמוץ עלה אמר לו האב לה מה אמה נכנס לשם אמר לו יש כאל נצר וגבינה לאכול ולשנוע והראה לו דמות הלגנה ממים כדמות עגול כמין גבינה עגולה אמר לו אני היאך אבד א"ל הכנס אמה בדלי העלוין נכנס והכבד וירד ודלי שהשועל עליו ועל א"ל היאך אני עולה אמר לו דקה מצרם נחלץ ויבא רשע חתמו לא קך כתיב מאזני זקן וגו': בוסר. ענינס קודם שישולם ומקורן את השייט: אמרם לו סנו לי דוכוס אחד. שופט לנקוט נקמה: אופניה וסוסי כהשא. תחת הרמץ קליניי בלע"ו וכן דרך לליטה ומתוק שראה אותה בגנותה נמאסה. עליו: סוס ראש' ליה. שירלה בתחובה קודם גמר תקונה: אלטיבו מאי עבד. ממחלף הוה וספכו און הוה יוכל להכחישי: חטוסי. קדווי"ן בלע"ו: אבירלא. קרוב"ל בלע"ו: וקא מחדר ליה. סביב סביב בחרבילא: מני לי כוכבי. מנוין לי הלוטכינס כלומר יודע אני מספרים: לא ידעס. שזרץ אמה למנוס: דאיכא ברקעא ידעס. בלא מנין ולמנוס איך יכול: מי שברא הרים לא ברא רוח. שזה שקרא יוצר זה נקרא בורא ושני שמות הו: הכי גמי. מי שברא אבר זה לא ברא אבר זה ואם תאמר קן הוה הוה מינה נאברים המורחיקס מיהו טפח על טפח יש קו באלס ונכחותו טפח יש נו שני נקבים האון העין קרי להאי טועע און ולהאי יוצר זה תאמר שנתעסקו שניס בורותו טפח אמר לו הן: ופי כעס מיהס שניסס נפטיסו. הבעלס טועע היוצר מסמנין להמתיו: אמנושא. מכסף. ויודע אני על ידי כסוף דמתאין ולמעלה: דהורמיו. שד כלמנר הורמין בר לילמח צככא תרל דף עג.) דהורמיו. הקדוש ברוך הוה קרי הכי: וסבי שניק ליה. (אמר לו היאך שניק) דהורמיו בלרומין לבעברל מניס אהורמיו בלרעה א"כ היאך מניס אהורמיו להעביר מיש בלרלו שכל מה שאלס מכניס דרך פיו מוליף דרך הנקבים התחמוסי: לא מלין למיבו כוסיבו. שלי אפשר להיות לנו עלעה: דוכי למנלא. ונלחו ומשמקין בדרבו ומבישו: לביבר. מקום מיות רעות של מלכות: קריי. רבן גמליאל לשמעיה דכופרס: מחייב כלפסקיה. הכהו על זארו: אל. כופרס: שמשא אכולא עלמא ניהא. שמשא חמה: נחפ. חוכא דמשחק בניכוי: השמטיה דשוף לפרויסו. שמחא מועלת לשניסה כמו (אמח ג) און שויה להניס: כדי שחדו וכו'. ולא ירוס

הנהרות ה"ב"ה
ה"ב"ה
ג"כ כלל יום א"ל ואל
יש:

רבינו חננאל

שעליה הו' לו לה סאד ואנו לא באת לדעוה אל אמה. אבות יאכלו בוסר רשיו בניס תקדניה וידעה היא. א"ל קוסר לרביע שתי רשותין חן א' בירא הרוח וא' רעי הרים שטמא כ"י הנה יוצר הרים וברא רוח. א"ל אי הכי בני אדם רכתיס וברא רוחו הכי נמי רשוי וריווח כראורו. הנה טפח אבד כפרו של טפח אבד כפרו של טפח אבד נטע ויצר ורכיסי הנוטע און הוה יוצר אם יוצר אביו מים בורה. א"ל אמנושא לאמיור מפלגן לעילא דהורמיו ומפלגן לתחת דהורמיו. כלומר הורמיו ברא טפח סמניס העימיס חייס והמשיקס הנקיסי ויכועא בתן. ואורמיו ברא מלפטה הנקבים שטמשיני הרעי והשתן וכיכועא בתן. א"ל ההוה מינא לוי אבחו אלהיכס נחמן הוה שאמר ליהקאל לכמו על צדך ליתקאל לכמו על צדך שתוק דבר זה. א"ל תקביי יתרו מפני שהוא גדול כבודו כדא פירק עונותיון על ישראל. והוב אמר אלהיכס חן הוה דכתיב ויקחו לי תרומה. כד קבריה למשה כפי אשור ויקבר אותו בני מיא טביל הלא כתיב פיי מדד בשעלו מים אנה (מנצח) מים (כ"כ) שיטבול כון א"ל באש דעיקר טבילה באש הוא כ"ל דבר שאשא אכולו הוה שערין טבילה מימס. שנאמר לך רב אשר יבא באש תעבירו באש וטחר וכל

לככס כשכח ארלכס ותשכחו עלו מלכותו : וכל אשר לא יבא וכו'. דחייא דחייא ודכס להו הכי כל מי שאינו יכול לכה בלש מפני שיחפך מעבירו במים : כל הגוים כאין נגדו. גם תחכס לא הויתא מן הכלל : מדידו. נביאס שיזלו מכס דהיינו בלעס שהיה נכרי והעיד עלינו שאין אנו בורות כלל : ונביס

- לעזר רש"י
קליניי. אמר חס
באיטלקיה.
קדווי"ן (קדווי"ן)
הכחסי (פירוח).
קדווי"ל.
סנסט (בפרובנסאליח).